

Norsk idrettsmedisinsk forening

Opptatt av den generelle folkehelsen

– Idrettsmedisin er en fin måte å holde seg oppdatert i flere spesialiteter, sier nyvalgt leder, Jon Olav Drogset.

– Det har vært en tradisjon med en stor andel ortopediske kirurger i foreningen siden det er disse som har hovedansvaret for operativ behandling av skader. Men vi har også lungeleger, fysikalskmedisinere, allmennmedisinere, barneleger, ernærings- og laboratoriefolk som medlemmer, sier Drogset.

– Vi samarbeider nært med idretten. I kraft av at jeg leder Norsk idrettsmedisinsk forening (NIMF), sitter jeg som fast medlem av idrettsmedisinsk råd i Norges Idrettsforbund. Veldig mange av dem som driver innenfor idrettsmedisin, har selv idrettsbakgrunn og er interessert i medisin og idrett. Mange har også legefunksjon overfor idrettsutøvere. Vi er imidlertid ikke kun opptatt av det som skjer innen idretten, men også av den generelle folkehelsen. Særlig har vi vært opptatt av vektøkningen i befolkningen, og av belastningsskader som følge av dette.

Foreningen er også fortløpende opptatt av antidopingarbeid.

– Medisinsk behandling av idrettsutøvere gir gode erfaringer. Mye av denne kunnskapen kan også brukes på befolkningen generelt. Vi har sett mange eksempler på at når vi driver aktiv rehabilitering av idrettsfolk, har dette vist seg å kunne følges opp på andre pasientgrupper, sier han.

Egen autorisasjonsordning

– Vi er ikke en egen spesialitet, men i ca. ti år har idrettsmedisinere kunnet søke autorisasjon som såkalt idrettslege NIMF. Krav til autorisasjon er at man er medlem av foreningen, er spesialist i en klinisk spesialitet, har fullført universitetskurs trinn I og II i idrettsmedisin og gjennomgått dopingkurs i regi av Norges Idrettsforbund. I tillegg må man ha minst to års praksis som laglege. Årlig gis det 4–5 autorisasjoner. Idrettens særforbund ønsker primært autoriserte idrettsleger som landslagsleger, men det er de færreste som har dette som hovedjobb, forteller spesialforeningslederen.

– I Europa er det en del diskusjon om idrettsmedisin skal bli en egen spesialitet. Vi har en viss forståelse for at Legeforeningen sentralt ønsker å begrense antall spesialiteter. Vi tror imidlertid at vi i fremtiden må henge oss på den internasjonale utviklingen som går i retning av flere kliniske spesialiteter. Vi ser ingen grunn til at det samme ikke vil skje med idrettsmedisin.

Aktiv forening

Foreningens fundament er den årlige høst-kongressen. Fjorårets kongress samlet over 500 deltakere, også fysioterapeuter, og det ble presentert nærmere 50 frie foredrag. Årets kongress er lagt til Harstad første helgen i november. Ellers danner idrettsmedisinske forum på lokalplanet grunnlaget for foreningens aktivitet. Disse omfatter både medlemmer av NIMF og faggruppen for fysioterapi i idrettsmedisin (FFI). Forumet arrangerer blant annet lokale kurs for interesserte leger og fysioterapeuter.

Foreningen har også et eget etisk råd: – Vi har sett behovet for dette blant annet fordi våre medlemmer av og til kommer opp i vanskelige etiske dilemmaer i forbindelse med legearbeidet blant idrettsutøvere, sier Jon Olav Drogset.

Internasjonalt anerkjent bok

Norsk idrettsmedisinsk forening har utgitt en bok om idrettsskader (1). – Boken gir retningslinjer for diagnostikk og behandling av skader i forbindelse med fysisk aktivitet. Den er skrevet og tilrettelagt av Norges ledende eksperter innen faget og er redigert av idrettsmedisinene Roald Bahr og Sverre Mæhlum.

– Hensikten er å imøtekomme behovet for en moderne håndbok, som viser hvordan idrettsskader på alle nivåer skal vurderes og

Jon Olav Drogset leder Norsk idrettsmedisinsk forening

behandles, utdyper Drogset. – Boken har hatt stor suksess og har fått stor oppmerksomhet også utenfor Norges grenser. Den er nå i ferd med å utgis i 12 land og lanseres også på det amerikanske markedet. En stor del av inntektene av salget går til foreningen. Dette er et godt stykke arbeid som vi har jobbet mye med de siste årene.

Foreningen har også utarbeidet et taksthefte for legetjeneste, som omfatter veiledende takster for slike tjenester ved idrettsarrangement. – Dette er en nasjonal ordning som sikrer at det utføres et ansvarsfullt og ordentlig arbeid, sier Drogset.

– Vi samarbeider også nært over landegrensene og har en plass i styret i fellesorganisasjonen Scandinavian Foundation of Medicine and Science in Sports. Organisasjonen utgir tidsskriftet *Scandinavian Journal of Medicine and Science in Sports*, opplyser han.

Dette er et rent vitenskapelig tidsskrift som sendes alle betalende medlemmer av foreningen. Videre utgir den norske spesialforeningen tidsskriftet *Norsk Idrettsmedisin* – i samarbeid med FFI – og har også egne nettsider: www.legeforeningen.no/index.gan?id=5062

Lise B. Johannessen

lise.berit.johannessen@legeforeningen.no
Avdeling for informasjon og helsepolitikk

Litteratur

1. Bahr R, Mæhlum S. Idrettsmedisin. Oslo: Gazette forlag, 2002.

Fakta

Norsk idrettsmedisinsk forening

Stiftet: 5. februar 1966

Formål:

- Å virke for høy faglig og yrkesetisk standard blant foreningen medlemmer
- Å verne om medlemmenes sosiale, kollegiale og økonomiske interesser
- Å fremme den idrettsmedisinske utdannelsen og medisinske vitenskapelige virksomhet
- Å fremme idrettsmedisinske tiltak som er egnet til å fremme befolkningens helse

Styret (2004–2005):

Jon Olav Drogset, leder, Terje Halvorsen, Harald Jodalén, Mona Elvebakk, Over Talsnes, Eva Kristin Birkelund, Knut Fjeldsgaard, Odd-Egil Olsen, Kjetil Egge.

Antall medlemmer: 454 (per 1.1. 2004)